

slovesno propoved, v kateri so s priprostimi, a ganljivimi besedami slavili vzvišenost duhovnega stanu. Po cerkvenih opravilih, tudi večernice so imeli č. g. novomešnik, pomikati se je začela lepa vrsta gostov proti domu novomašnikovemu, proti Radincem. Tukaj je našlo notranje, dušno veselje tudi na zunaj svoj izraz v besedi in petju. Vrli oče č. g. novomašnika pa so skrbeli cele tri dni v svoji velikodušnosti in požrtvovalnosti, da so gostje ta čas lahko skupno uživali svoje veselje. Vsako popoldne je radujoče se goste počastilo za kratak čas tudi nekoliko velečastite duhovščine iz bližine s svojo navzočnostjo. Cela slovesnost se je vršila popolnoma v katoliškem in slovenskem duhu. Zato so skrbeli posebno tudi vrli oče, ki so znan kot večkratni romar v Marijino-Celje in jeden izmed onih slovenskih romarjev, ki so se lani hodili v Rim poklanjat sv. Očetu. Vsi gostje so odhajali z Radinc z jedno željo, da bi Bog ohranil dolgo, dolgo let č. g. novomašnika in zraven tudi skrbne mu stariše.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Remšnik 6 fl. 64 kr., Kalobje 4 fl., Žusem 4 fl., Sv. Jurij na južni železnici 23 fl. 7 kr., Slivnica pri Celju 5 fl., Slovenska Bistrica 15 fl., Sv. Venčesl 10 fl., Sv. Anton v Slov. gor. 3 fl. 44 kr., Vržeje 2 fl. 30 kr., Ljutomer 15 fl. 95 kr., Sv. Peter pri Radgoni 15 fl., Jarenina 44 fl. 72 kr.

Gospodarske stvari.

Zrak in svetloba v hlevih.

Na koncu prosvetljenega 19. veka pač nihče več ne dvomi, da je zrak za vsa pozemeljska bitja neobhodno potreben, da je — bi rekel črnobradi profesor — *condicio sine qua non*, pogoj, brez katerega ni nič. Isto velja skoraj do besede o svetlobi, čeravno se zdi na prvi pogled malo pretirana ta trditev. Brez zraka ne more živeti ne človek, ne žival, ne rastlina; brez svetlobe se ne razvija nobena stvar. Kjerkoli životari kaka, če tudi najmanjša živalica, smemo in moramo sklepati, da ima zraka in sicer zdravega zraka, ki ne krati, temveč pospešuje življenje okoli sebe. Kar velja o jedilih, kar o vodi in drugih pijačah, to velja ravno tako ostro in morebiti še bolj o zraku: ako hočeš, da ti je zvest in zanesljiv hlapec, moraš skrbeti, da je svež, čist in zdrav. Kolikor stori zrak dobrega, dokler se ohranjuje čist in ni pokvarjen, toliko in še več more škodovati, če je nečist, pomešan s škodljivimi tvarinami. In kje bi pa zrak bil večje važnosti, večjega vpliva na živali, ki so za človeka, posebno poljedelca in gospodarja največje imenitnosti, kakor v hlevih, kjer biva živina največji del svojega življenja?

Čisti zrak ima v sebi dosti kislika in dušika, ravno tako tudi v obilici ogljične kisline in vodenega para. Ako se pa v tej sestavi še nahajajo druge, nepotrebne primesi, ki so jako ostre ter organizem tako rekoč razjedajo, tedaj zrak ni več čist, ampak pokvarjen in zato jako škodljiv. Kje pa se nahaja tak zrak češče, kakor v hlevih, ki se premalo čistijo in prezračujejo, ki so prenizki, z govedjo prenapolnjeni, povrhu še brez vsake ali vsaj brez dovoljne ventilacije (prezračitve), brez odtoka gnojnice itd. Hlevi s takimi in še z drugimi slabostmi nikakor ne morejo ugajati, posebno pa še konjem ne. Po težkem delu se vrne konj k počitku v hlev ter jako na dolgo in globoko diha vsled utrujenja.

Kaj pa mora konj vse pri taki priliki v zaduhlem hlevu vdihavati! Navadno in naravno najškodljivejši

snovi, ki prav neugodno vplivajo na celi živalski organizem. Utrujen konj se toraj jako slabo spočije v takem smradljivem, okuženem hlevu! In kaj bode iz žrebeta, ki mora v taki zaduhli temnici životariti? Vse drugo, le čil in priden konj nikdar. Kajti tudi tema jako neugodno vpliva ter pomaga slabemu zraku kot zvesta tovarišica pri spodjedanju zdravja. Brez svetlobe ne vspeva nikoli in nikjer živalski ali rastlinski organizem. Tako se pozna to tudi pri živini, ki veliko dela, a počiva v temnih, neprezračenih hlevih. Kmalu postane zaspana, brez prave moči, brez prožnosti in energije, in vse to le za to, ker ji primanjkuje jačujočega in oživljajočega elementa, svetlobe ravno o času počitka, kedar bi ga bila najbolj potrebna.

A pogostoma se sliši vgovor, češ, bolj ko je živina v temi in pri miru, bolj se redi. Tudi to je res, a če češ svojo živino rabiti tudi za delo ter je ne le rediti za mesarja, moraš ji privoščiti dovolj blagodejne svetlobe. Skrbeti mora toraj vsak gospodar glede hlevov najprvo za to, da imajo dosti svežega zraka in ne premalo svetlobe. Ker se proti temu še prevelikokrat greši, opozarjamo slovenske kmete, naj pazijo že pri stavljenju in zidanju svojih hlevov, da se ti tako uredijo, da jim nikdar ne bode primanjkovalo zdravega zraka in svetlobe.

Vsem p. n. hmeljarjem

Povodom bližajoče se hmeljske trgatve usoja se podpisani društveni odbor, vsled sejnega sklepa od dne 14. julija t. l., vse p. n. hmeljarje opozoriti na sledeče in prositi, naj bi se nasvetovano gotovo izvršilo:

Naš hmelj bil je pred leti na dobrem glasu in se je dobro plačal, ker so ga ljudje skrbno in čisto obirali. Postavili so ga kupčevalci v tem oziru drugim hmeljarjem v vzgled. V novejšem času pa se je pri trgatvi ali obiranju hmelja ugnezdila neopustljiva malomarnost, vsled katere je njegov vglad zdatno trpel in cena njegova je padla od leta do leta.

Če se v pošteb jemlje, da je cena skrbno obranega hmelja vedno za 15—20 gld. višja od malomarno nabanega, tako bode gotovo vsem hmeljarjem v korist, ako bodo za to skrbeli, da se bode letošnje obiranje hmelja izvršilo skrbno in kolikor mogoče čisto in snažno.

Ako bi vsi p. n. hmeljarji opazovali ta svet, gotovo bi se naš hmelj v kratkem povzdignil na ono stopinjo ugleda, katero je pred leti zavzel in tudi cena bi mu zdatno poskočila.

V Zalcu, dne 30. julija 1894.

Odbor južnoštajerskega hmeljskega društva.

Sejmovi. Dne 4. avgusta na Sv. Gorah, v Arnotcah pri Soštanju in Poličanah (svinjski sejem). Dne 6. avgusta na Ptuj, v Loki, Trbovljah, pri Sv. Janžu pri Arnovžu, na Svetini, pri Mariji-Snežni in pri Novi cerkvi. Dne 7. avgusta v Radgoni. Dne 8. avgusta v Imenem (svinjski sejem). Dne 9. avgusta na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 10. avgusta v Podčetrtku, Brežicah, Lučanah, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Radgoni, Slovenjem Gradcu in Celju.

Dopisi.

Iz Gornjega grada. (V spomin). Dne 16. jul. izročili smo materi zemlji truplo preblage, daleč okrog znane, ker pri vseh priljubljene Marije Hren, p. d. Joškove matere. Že dolgo ni bilo pri kakem pogrebu videti tolike udeležitve raznega ljudstva, kakor ravno omenjeni dan pri pogrebu Joškove matere, kar pač najbolje pričuje njeno priljubljenost pri vseh. Ubožčeki zgubili